

428

Til hafs sól hraðar sér

1. Til hafs sól hrað - ar sér, hall - ar út deg - i,
 2. Ó, Guð, hvort ann - að nú enn þá vor bíð - ur
 3. Nóg er að vit - um vel vort líf að end - i
 4. Að um oss annt er þér, að sért vor fað - ir,

eitt skeið - rúm end - ast hér á lífs - ins veg - i.
 aug - lýs - ir eng - um þú óð - ar en líð - ur.
 og að það eins og hel er þér í hend - i.
 hug - hraust - ir vit - um vér, viss - a nóg það er.

5. Þó dagsins skundum skeið
 skjótt fram að nóttu
 brátt hennar líður leið
 að ljósri óttu.

6. Svo lífið braut er breið
 til banakífsins
 og dauðinn eins er leið
 aftur til lífsins.

7. Svo lífa sérhver á
 sem sálast eigi
 en andast eins og sá
 sem aldrei deyi.

8. Í þína umsjón nú,
 ástriki faðir,
 felum líf, byggð og bú,
 blundum svo glaðir.